

MONITOR

zpravodajský čtrnáctideník

ROČNÍK III., ČÍSLO 6

13. duben 2006

(za dobrovolné příspěvky)

Tradice Otců

Z „Komentáře k žalmům“ od svatého biskupa a mučedníka Jana Fishera

Ježíš Kristus je náš velekněz a jeho drahé tělo je naše oběť, kterou obětoval na oltáři kříže pro spásu všech lidí. Krev, která byla prolita pro naše vykoupení, nebyla krví telat nebo kozlů, jako ve Starém zákoně, ale krví nejnevinějšího beránka, našeho spasitele Ježíše Krista.

Chrám, v němž náš velekněz přinesl posvátnou oběť, nebyl vytvořen lidskýma rukama, ale vystavěn mocí samotného Boha. Vždyť svou krev prolil před očima

celého světa. A to je ten zvláštní chrám vybudován samotnou rukou Boží.

A tento chrám má dvě části: jednu z nich je země, kterou nyní obýváme, druhá je nám smrtelníkům dosud neznámá.

Nejprve totiž Kristus přinesl oběť zde na zemi, když podstoupil překrutnou smrt. A potom oblečen v nový oděv nesmrtnosti vstoupil s vlastní krví do velesvatyně, tj. do nebe. Tam také před trůn nebeského Otce přinesl tuto krev

nesmírné ceny, kterou sedmkrát vylil za všechny lidi propadlé hříchu.

Tato oběť je Bohu tak milá a příjemná, že jakmile ji spatřil, nemohl se nad námi okamžitě nesmilovat a všem opravdovým kajícím neprojevit svou shovívavost.

Nadto je tato i oběť věčná. Nepřináší se pouze jednou za rok, jak tomu bývalo u Židů, ale k naší útěše každý den, ba dokonce každou hodinu a minutu, aby naše útěcha byla dokonalá. Proto apoštol dodává: *Tím nám získal věčné vykoupění.*

Budiž na počátku slovo

Kardinál Špidlík: Dědictví otců zachovej nám, Pane!

Slovem Božím byl stvořen vesmír. V plnosti času Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi (Jn 1,14), církve nese poselství slova do celého světa. Přesto si však stále uvědomujeme, jak je těžké vyjádřit toto velké tajemství v našich slovech lidských. Velké Slovo Boží je jedno, našich malých lidských slov je mnoho a pronikají do širého světa v mnoha jazycích, které si navzájem nerozumí. Neliší se jenom svou vnější zvukovou podobou, ale jsou i ohlasy různých mentalit, zkušeností a odporujících si postojů. Můžeme doufat, že v nich ještě zaznívá Kristova pravda? Mnozí z církevních Otců si byli vědomi této slabosti lidské řeči, proto varovali před lehkomyšlným mluvením o tématech křesťanského zjevení. Mlč jazykem a hlásěj Krista raději příkladem života! Tak čteme často v Apoftegmatech Otců pouště. Ale i sv. Basíl, který posílá své duchovní syny k apoštolské činnosti, je upozorňuje vážně, že budou Bohu odpovědny za každé marné slovo.

Nebyl s ním však docela zajedno jeho nejlepší přítel sv. Řehoř Nazíánský. Ten považuje schopnost mluvení za Boží obraz v člověku. Nedivíme se tomu, vždyť byl básník a vytvořil především sám pro sebe opravdovou teologii slova. Nezalekl se ani mnohosti jazyků. Vždyť pravé slovo je vnitřní, tam musíme dosáhnout jednoty v Kristu skrze Ducha svatého.

Ilustrace: Koninklijke Bibliotheek

To co slyšíme navenek je jenom „hlas“, do kterého se myšlenka obléká jako do šatů. Byl si toho dobře vědom sv. Jan Křtitel, který sám sebe definoval „hlasem volajícím v poušti“ (Mt 3,3), který ohlašuje lidem příchod Slova-Krista. Stejně poslání si přisvojil Řehoř i sobě: stát se ústy, kterými by mluvil Kristus řecky.

Řehoř si zvolil od mládí za svého osobního patrona jeden z našich věrozvěstů, sv. Cyril. I on si přál, aby jeho ústy promluvil Kristus, tentokrát to bylo slovansky. To má dodnes zůstat úsilím všech, kteří mluví, píšou, publikují tajemství víry, skryté pod tolika rozmanitým oděvy národních jazyků. I oni si

uvědomují, že to není snadné. Dlouhodobé užívání ke světským užitkům ten vnější „oděv“ znečistilo, ten „hlas“ zaznívá falešně. Jak to napravit? Víme, jakou námahu stálo dílo řeckých Otců dát jazykovým termínům, převzatým z pohanské literatury, autentický význam duchovní. My Slované jsme v této situaci privilegovanější. Zásluhou sv. Cyrila a Metoděje byla naše první literatura duchovní. Zesvětštila i ona. Ale otevíráme-li dobrý křesťanský časopis, je to jeden z návratů ke kořenům naší slovesnosti a nemůžeme mu nic lepšího přát, než to, co zpíváme v chrámech: „Dědictví otců zachovej nám, Pane!“

Tomáš kard. Špidlík SJ

ZPRÁVY

Vatikán varuje OSN před populační kontrolou

Arcibiskup Celestino Migliore, reprezentant Benedikta XVI. u OSN, oslovil 39. zasedání Komise pro populaci a rozvoj OSN jednoznačnou kritikou agendy populační kontroly.

Arcibiskup Migliore řekl, že radikální depopulační politika vede k těžkým dilematům, jako je klesající porodnost a nerovnováha ženské a mužské populace, jež mají sociální

dopady.

„Má-li být rozvoj národů udržitelný a zdravý,“ řekl arcibiskup, „je třeba tuto chybnou politiku nahradit politikou zaměřenou na lidi.“

Zatímco Populační fond OSN stále prosazuje politiku potratů, Populační oddělení OSN už léta varuje spíše před poklesem populace.

LifeSite News

Papež o vztahu lásky a pravdy

Při generální audienci 5. dubna hovořil papež Benedikt XVI. o vztahu lásky a pravdy. Řekl, že Církev je církví pravdy, chápané jako věrnost evangeliu, jež Kristus světil svým následovníkům.

„Společenství vzniká z víry inspirované apoštolským kázáním,“ řekl papež, „žije se lámáním chleba a modlitbou a vyjadřuje se bratrskou láskou a službou. ... Apoštolové a jejich násle-

dovníci jsou tak strážci a autoritativními svědky pokladu víry svěžené Církvi, i služebníky lásky k bližnímu, kterou nám Pán Ježíš zjevil a daroval. ... Lásky k bližnímu, kterou žijí a podporují, je neoddelitelná od pravdy, kterou hájí a předávají. Lásky k bližnímu a pravda jsou dvě tváře téhož daru, přicházejícího od Boha....“

VIS

Papež formuluje principy pro křesťany v politice

Benedikt XVI. trvá na tom, že existují tři nepominutelné principy pro křesťany ve veřejném životě: ochrana života, uznání rodiny a svoboda vzdělání. Řekl to v projevu k politikům Evropské lidové strany, která má kongres v Římě. Ohniskem veřejných intervencí Církve je podle papeže „ochrana a vyzdvižení důstojnosti lidské osoby“, jež k těmto třem principům vede.

Lidský život je třeba chránit ve všech jeho stádiích, od početí do přirozené smrti. Rodinu je třeba bránit v její přirozené struktuře — jako sva-

zek muže a ženy založený na manželství — a bránit ji před radikálně odlišnými formami svazků, jež přispívají k její destabilizaci tím, že zatemňují její speciální charakter a nenahraditelnou společenskou úlohu. Za třetí je třeba chránit právo rodičů na vzdělávání jejich dětí.

„Tyto principy nejsou pravdami víry, i když je víra osvětluje a potvrzuje. Jsou vepsány v samotné lidské přirozenosti a proto jsou společné všemu lidstvu,“ řekl papež.

Zenit

Papež opouští titul „patriarcha Západu“

Papežská rada pro jednotu křesťanů vydala 22. března prohlášení, které vysvětluje, proč byl v papežské ročence na rok 2006 vypuštěn u papeže titul „patriarcha Západu“.

Biskup ruské pravoslavné církve ve Vídni Hilarion Alfejev o takové vysvětlení požádal.

V prohlášení se říká, že tento titul byl zaveden na Východě v Justiniánově církevním systému spolu s názvy čtyř východních patriarchátů — Cařihradu, Alexandrie, Antiochie a Jeruzaléma.

Konstatuje se, že se používal jen příležitostně a neměl jasně definovaný význam.

V dnešním kulturním kontextu znamená „Západ“ i Severní Ameriku, Austrálii a Nový Zéland. Nejde o církevní území a jako definici patriarchátu ho nelze použít.

Titul „patriarcha Západu“ už zastaral a v praxi se neuvžívá. To odpovídá historické a teologické realitě; nemění to uznání vůči starým patriarchálním církvím.

Zenit

Vzpomínky na papeže Jana Pavla II.

2. dubna si celý svět připomněl první výročí smrti papeže Jana Pavla II. Konaly se vzpomínkové bohoslužby a modlitby. Také v Hradci Králové se lidé dobré vůle sešli u papežovy sochy v Adalbertinu; vzpomněli zejména na jeho návštěvu Československa v roce 1990.

Biskup Dominik Duka řekl: „Tento papež ... vykonal dílo nepředstavitelné, překvapivé a my jsme měli tu velkou milost sledovat dílo tohoto muže, že jsme mohli být přítomni... Nejčastějším slovem, které znělo z Letenské pláně, je vedle jména Ježíše Krista a slova 'síla Ducha Svatého' slovo SVOBODA. Ano, skutečně, ani si nedovedeme představit, že právě za jeho působení a také i jeho vlivem zmizela největší část diktatur.“

RC

Poslanec Karas vyznamenán

Poslanec Jiří Karas obdržel na konferenci o ochraně rodin a lidského života v Rájeckých Teplících Cenu dr. Antona Neuwirtha. Uděluje ji slovenská křesťanská organizace Fórum života těm, kteří se významným způsobem zasloužili o šíření úcty k životu od početí do přirozené smrti.

ČTK

Církev a vzdělání v Evropě

30. března pořádala Tisková kancelář Svatého stolce tiskovou konferenci, kde se prezentoval chystaný seminář o „Boloňském procesu“.

Seminář pořádá Kongregace pro katolickou výchovu ve spolupráci s UNESCO-CEPES.

„Boloňský proces“ byl zahájen roku 1998, kdy ministři školství Německa, Velké Británie, Francie a Itálie připravili dokument požadující vytvoření „Evropského prostoru pro vyšší vzdělání“. Další rok se sešli ministři 29 zemí v Boloni a podepsali politickou deklaraci o tomto úmyslu.

Na tiskové konferenci promluvil prefekt Kongregace kardinál Zenon Grocholewski a Jan Sedlak, ředitel UNESCO-CEPES.

VIS

ZPRÁVY

Ministr vnitra odpovídá na dotazy *Res Claritatis*

Na dopis, který Michaela Freiová poslala ministru vnitra a který se týkal odlišného postupu v případech protikřesťanských a protimuslimských karikatur, poslal ministr vnitra následující odpověď:

Mgr. František Bublan
Praha 20. března 2006
Čj. OBP-2/P-POD-2006
Počet listů: 2

Vážená paní Mgr. Freiová,

obdržel jsem od Vás dopis ze dne 6. března, ve kterém mě žádáte o zodpovězení několika nastíněných otázek. Váš dopis, a otázky v něm uvedené, jsou reakcí na mé vystoupení, které se týkalo nedávno uveřejněné soutěže o nejlepší karikaturu Mohameda, k jejímuž uveřejnění došlo prostřednictvím českého poskytovatele informačních služeb. Zmiňované vystoupení bylo odvysíláno televizní stanicí Prima.

V televizním pořadu jsem zdůraznil důležitost ochrany lidských práv. Jak je Vám jistě známo, Listina základních práv a svobod vyjmenovává řadu základních práv, jejichž výčet není považován za vyčerpávající. Mezi tato práva se stejně tak řadí svoboda projevu, jako svoboda náboženského vyznání. Jejich výslovné zakotvení je v čl. 15, 16 a 17 Listiny základních práv a svobod (zák. č. 2/1993 Sb., dále jen Listina). K jejich omezení může dojít pouze na základě zákona, a to za splnění podmínek uvedených v Listině. Pokud jde o svobodu projevu, umožňuje takové omezení čl. 17 odst. 4 Listiny, je-li toho nezbytně třeba k ochraně práv a svobod druhých, bezpečnosti státu, veřejné bezpečnosti atd. Samotné omezení lze nalézt v několika právních předpisech, mezi něž patří zejména zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích a zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon.

Výše uvedené právní předpisy jsou a nadále i budou aplikovány ve stejných případech a za stejných podmínek stejně, neboť základním principem našeho právního řádu je rovnost všech v právech. Považuji proto za nepřijatelné, aby došlo k situaci, kterou naznačujete svými pochybami o dodržování principu rovnosti, tj. rozlišování mezi přístupem proti islámským či proti křesťanským karikaturám. Pokud by orgány činné v trestním řízení shledaly ve Vámi naznačených případech naplnění znaků některého z trestných činů, pak jsou dle § 158 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, povinny zahájit trestní řízení.

Na závěr lze dodat, že Policie České re-

publiky pracuje i s otevřenými zdroji a pokud na základě takovýchto vlastních poznatků, příp. trestních oznámení a podnětů jiných osob a orgánů zjistí, že dochází k porušování práva, činí zákonem vymezené úkony k prověření skutečností, zda nebyl spáchán přestupek nebo trestný čin a kdo jej spáchal. Při přijímání trestních oznámení je policie povinná postupovat vůči všem stejně. Pokud jde o Vaši otázku, zda „urážka náboženského přesvědčení“ bude definována obecně, domnívám se, že již v současné době český právní řád věnuje ochraně náboženské svobody dostatečnou pozornost, a z toho důvodu Ministerstvo vnitra nebude vyvíjet žádnou iniciativu ve smyslu přijetí nových skutkových podstat a sankcí.

S pozdravem
podpis nečitelný

Na základě předešlých zkušeností (např. stížnosti proti výstavě INRI v roce 2001) má o tomto tvrzení *Res Claritatis* pochybnosti a ve veřejné debatě na toto téma hodlá pokračovat.

RC

Biskupové ve Velké Británii aktivně pro život

Biskupská konference Anglie a Walesu rozeslala do všech farností půl milionu letáků, jež vyzývají věřící, aby se postavili proti iniciativám za legalizaci eutanázie. Tím podpořila alianci „Péče, ne zabíjení“, jež se ustavila v lednu, a jež spojila skupiny lékařů, postižených a další iniciativy zaměřené proti eutanázii.

12. května bude Sněmovna lordů jednat návrh zákona o asistované sebevraždě nevléčitelně nemocných.

Biskupové vyzvali věřící, aby se obraceli na své poslance. Do farností dodali širší materiál s argumenty pro tuto kauzu.

LifeSite News

Vážení čtenáři,

děkujeme všem, kteří zasláním finančního daru umožnili další vydání *RC Monitoru* a pomohli pokrýt režijní náklady spojené s jeho vydáváním.

**Požehnané velikonoční svátky
přeje všem svým čtenářům**

redakce

Konference o křížových výpravách

Na papežské univerzitě *Regina Apostolorum* se 18. a 19. března konala konference o křížových výpravách. Podala kruciády převážně jako obranné opatření, jejichž cílem bylo znovuzískání Svaté země pro křesťanství.

Italský historik Roberto De Mattei řekl, že křížové výpravy byly „odpovědí na muslimskou invazi do křesťanských zemí a ničení svatých míst“ a zmínil konkrétně zničení Chrámu Božího hrobu muslimskými vojáky v roce 1009.

Americký publicista Robert Spencer zpochybnil pojetí kruciád jako „nevypovokovaných útoků Evropy na islámský svět“. Citoval papeže Urbana II., který chápal křížovou výpravu jako obrannou akci, na kterou je nejvyšší čas, protože bez takové akce „budou věřící v Boha stále více atakováni“ Turky a dalšími muslimskými armádami. „Jak jste slyšeli, Turci a Arabové na ně útočí a dobyli území řeckého císařství až k břehům Středozemního moře a Hellespontu, jemuž se říká Rameno svatého Jiří,“ řekl papež Urban roku 1095 v Clermontu. „Zabírají další a další křesťanské země... Zabíjeli a zajali mnohé a zničili kostely a zdevastovali císařství. Jestliže jim dovolíte pokračovat ... bude útoků na věřící v Boha přibývat.“ „A měl pravdu,“ pokračoval Spencer. Džihád od 7. století až do jeho doby dobyl a islamizoval polovinu křesťanského území. Až do křížových výprav se křesťané nebránili. Když muslimové v roce 638 dobyli Jeruzalém, byli křesťané obírání o majetek, křížováni, masakrováni, kostely byly ničeny, děti nesměly být učeny víře a docházelo k nuceným konverzím, pokračoval Spencer. Krutosti, jichž se po dobytí Jeruzaléma dopustili křesťané, odpovídaly tehdejšímu vojenským standardům.

Profesor církevních dějin Jonathan Riley-Smith polemizoval s pojetím kruciád ve filmu „Království nebeské“ a označil je za „naprostý nesmysl“. Režiséra Scotta obvinil z podporování muslimského fundamentalismu a propagace „bin-ládinské verze historie“. Lidé, kteří se omlouvají za křížové výpravy, řekl Riley-Smith, „neznají své vlastní dějiny“.

„Lidé Západu by se nad kruciádami neměli pohoršovat,“ uzavřel Robert Spencer. „Je čas si říci 'dost' a začít učit naše děti, aby byly hrdé na svou minulost. Měly by vědět, že mají kulturu a dějiny, za něž musejí být vděčné.“

WND

KOMENTÁŘE

Spějeme do gheta. Smíříme se s tím?

Společnost se řítí do záhuby. Křesťané k tomu nesmí mlčet.

Většinou jednoho hlasu schválila sněmovna zákon o registrovaném partnerství. Nepomohly tisíce dopisů a e-mailů adresovaných jednotlivě všem členům sněmovny. Nepomohlo ani veto prezidenta republiky ani žádné věcné argumenty. ČSSD za předem domluvené spolupráce s KSČM konečně prosadila homosexuální „sňatek“ jako společensky přijatelný či dokonce žádoucí styl chování. Hanebnou roli sehráli i všichni přítomní zástupci US-DEU, kteří rovněž hlasovali pro. Tak byl prosazen právní a mravní zmetek, zpochybnující tradiční rodinu jako základ státu.

Registrovaným partnerstvím to nekončí!

V ohlušující homosexuální kampani téměř zaniklo, že stejný komunisticko-socialistický a ultraliberální komplot se pokoušel v trestním zákoně legalizovat beztrestnost eutanazie — neboli vraždění „ze soucitu“. To jsou dva nejkřiklavější případy, které snad žádného člověka u nás nenechají na pochybách, že stávající parlament ještě před novými volbami vychýlil směr vývoje společnosti. Jak to dnes vypadá, česká společnost už není a nechce být křesťanská. Máme se s tím smířit? Máme rezignovat na obranu křesťanských zásad, stáhnout se do ústraní a maximálně se o to horlivěji modlit za záchranu naší společnosti?

Jako děti jsme o něčem takovém, jako je homosexualita, většinou asi netušili. Dokonce ještě dlouho po pubertě jsme reagovali nevěřícně, když jsme se o tomto chování dozvěděli. Dnes už to mají žáci základních škol v osnovách.

Jak jsem nedávno slyšel tajně nahraný záznam hodiny občanské nauky na jižní Moravě, mluví se opravdu o mnoha detailech tohoto zvráceného sexuálního života. V některých liberálních státech USA se pětileté děti učí, že mohou mít dva tatínky a 14-tileté děti už učitelé rovnou poučují, jak si počínat při homosexuálním styku. Ve Španělsku dokonce zakázali používat termín „otec“ a „matka“ a místo toho zavedli genderově neutrální „rodič A“ a „rodič B“. A nemylně se, rozdíl mezi Českou republikou a podobnými ultraliberálními státy je jen několik let.

Co dělat?

Mělo by nás to probudit z letargie. Už nelze setrávat v iluzi „ono to nějak dopadne“. Zákon o registrovaném partnerství je vědomým políčkem křesťanství i kulturním kořenům země. Co lze dělat? Myslím, že situace je jasná a úkoly rozděleny. Společnost je stále více pohanská a nutně potřebuje evangelizovat, nemá-li jít ve šlépějích starověké Sodomy či pohanského Říma. My politici máme svůj zcela zvláštní díl. Není v našich silách vést misie. To přísluší především biskupům a kněžím, kteří musejí laiky vést příkladem a ne jít cestou sice prošlapanou, ale mimo aktuální dění. V silách křesťanských politiků — vzhledem k jejich dnešnímu zastoupení v parlamentu — je zatím jen zpomalovat onen pád do propasti. Nic víc, nic míň. Můžeme se při přijímání zákonů dohadovat o co nejlepší znění, můžeme se snažit pronikající zlo zmírnit, ale pokoušet se zcela zvrátit protikřesťanský kurs

v dnešní společnosti je nad naše síly.

Kdysi si lidé stěžovali, že politici jsou pasivní a nechtějí o etických tématech mluvit. Myslím, že za posledních pět let se karta obrátila. Jsou to bohužel téměř výhradně politici, kdo obhajují křesťanskou morálku a je jedno, zda se jedná o boj proti prostituci, registrovanému partnerství, eutanázii nebo třeba proti práci v neděli. Hlas církve k tomu, (krom čestných výjimek) zpravidla příliš slyšet není, a to zvláště pokud by měl zaznít i za zdmi kostelů. Ale misie nejdou dělat za zavřenými dveřmi. Nelze si stále svědomí konejšit citací, že modlit se máme ve skrytosti. Ono Písmo také říká, že pravda má být hlášána i ze střech. A při každé besedě i s nevěřícími se přesvědčuji, že po té pravdě, po jasném a nebojácném slovu touží většina české společnosti.

Vyjděme z gheta!

Čteme-li církevní otce, často nás zarazí jak aktuálně a konkrétně tepali zla své doby. Proč to dělali? Protože kdyby mlčeli, nutně by si to okolí vyložilo jako souhlas a řadoví věřící by zlu podlehlí snadněji. Podobně jako dnes. Konec konců vždyť i komunismus nechtěl po věřících nic jiného, než aby mlčeli, a velmi dobře věděl proč. To ale není křesťanství!

My politici můžeme pád brzdit. Ale jak dlouho? Pokud se i ostatní křesťané neprobudí podobně, jako se probudilo Hnutí modliteb matek, nebo lidé kolem Hnutí pro život, bude to proces velmi rychlý a my velmi brzy skončíme v ghettu. Čas čekání už vypršel.

Jiří Karas

Autor je poslancem za KDU-ČSL.

Proč má smysl Pochod pro život?

Rekapitulace dalšího ročníku diskutované aktivity Hnutí Pro život ČR

Letošní již 6. Pochod pro život proběhl přímo v den Slavnosti Zvěstování Panny Marie a zároveň v tzv. Den narozených dětí, v sobotu 25. března. Jeho průběh byl oproti minulým ročníkům v několika aspektech mimořádný. Počet účastníků byl výrazně vyšší než si pamatujeme a chybělo zpestření programu levicovou, marxisticko-feminis-

tickou a anarchistickou mládeží. Zřejmě i proto se letošní pochod setkal s menším zájmem médií. Celostátním tiskem proběhla stručná zpráva zprostředkovaná na pochodu přítomnou ČTK. Ta informovala o tom, proč se Pochod pro život koná, kdo ho pořádá a co lidé svou účastí chtějí veřejnosti říci. A že nás prý byly dvě stovky.

Ví se o nás

I když tato zpráva nebyla úplně objektivní, přesto z ní můžeme mít radost. V několika málo větách se čtenáři dočetli, že pochod je upozorněním na „zmařené lidské životy“. A hlavně — na konci zprávy chybělo tradiční sdělení, které se obvykle snaží umenšit význam tohoto pokojného manifestu. Tedy, že podle sta-

KOMENTÁŘE

tistik potratů stále ubývá, protože máme dostatek antikoncepce. Tomu můžeme říkat dobrá zpráva!

Už jen kvůli této zprávě má Pochod pro život a účast na něm smysl. A nejen kvůli ní. Vždyť útoky na integritu lidské důstojnosti pokračují. Jsme konfrontováni se snahou o dělení osob na ty, které ještě nemají nebo už mají právo na život. Stojíme (znovu?) na prahu období, kdy je lidský život ohrožen tiššími a méně viditelnými riziky. Během programu na Staroměstském náměstí byl v této souvislosti zmíněn např. aktuálně projednávaný vládní návrh zákona o výzkumu na embryonálních kmenových buňkách. Ale můžeme zmínit také např. normy, které snižují význam rodiny tím, že finančně motivuje k zakládání neúplných rodin. Můžeme zmínit pokus o rekonfiguraci trestního zákoníku, který se mj. snažil potichu legalizovat v našem právním řádu eutanázii či klonování s trestem počínajícím nulovou delikou. A nezapomeňme na snahy povýšit ochranu sexuální orientace na úroveň rasy či náboženství. Tento bod se kromě trestního zákoníku objevuje též v aktuálně projednávaném návrhu tzv. antidiskriminačního zákona. Pokud zákon projde, bude stejně trestné volat „cikáni do plynu!“ jako pochybovat o mravnosti homosexuálního chování. A vzhledem

k možným povolebním koalicím není od věci zmínit i fakt, že komunisté ve svém volebním programu slibují potraty a antikoncepci zdarma.

Oběť i radost

Mezi účastníky Pochodu pro život je řada (a letos to bylo tak, že snad přímo většina) mimopražských; lidé příjždějí často z nejdlejších částí republiky, jen aby mohli strávit tři hodiny na Pochodu pro život, na akci, která bojuje o sebemenší podporu, protože není obvykle příznivě hodnocena. Demonstrovat za radikální NE potratům se jaksi nehodí.

Většinová veřejnost je vláčena propagandou ve jménu svobody volby, média z vás dělají jakési fundamentalistické reakcionáře, lidé vás nechápou. Kdo ví, tak ten ví, že ani organizátorům Pochodu pro život nedělá příliš dobře (na duši ani na těle) jít takto s kůží na trh. Není třeba psát obsáhlá zdůvodnění těchto pocitů. Ale musíme se přemoci. Forma sdělení veřejnosti, jakou je průvod centrem hlavního města, je žádoucí. A snad bude o to víc pozhnaná, o kolik víc osobního přemáhání každého z účastníků stojí. Jakoby za odměnu si ale účastníci pochodů vytváří nezapomenutelnou atmosféru a mezi barevnými balónky, nesnými dětmi v průvodu, vzniká řada přátel-

ství, která si pak odnášíme domů. Odnášíme si domů i základ zdravé dávky euforie z toho, že se věci jednou musí dát do pohybu.

Díky, otče biskupe!

Velmi povzbudivou skutečností letošního pochodu byla hojná účast kněží, řeholníků a řeholnic. Mezi těmi, kteří přítomné oslovili, byli gynekoložka MUDr. Xenie Preiningerová, která provozuje ambulantní praxi plně respektující nároky na katolickou ambulanci, a poslanci KDU-ČSL Ing. Tomáš Kvapil a MUDr. Vladimír Říha. Svou písemnou podporu a pozdrav pochodu vyjádřili biskupové Dominik Duka a Vojtěch Cíkrle.

A bonbónek na konec, který byl zpočátku utajen v davu lidí na Staroměstském náměstí tak skromně, že o něm nikdo nevěděl, byl pan biskup Josef Kajnek. Ten udělil na závěr manifestu na Václavském náměstí své pozhnaní. Zároveň všechny povzbudil, když řekl, že se od letošního roku rozhodl účastnit Pochodů pro život každý rok. Inspirací k tomuto kroku se mu stala nedávno vydaná životopisná kniha poslance Jiřího Karase, ve které mj. popisuje své motivy k aktivní podpoře ochrany života.

Zdeňka Rybová

Autorka je viceprezidentkou Hnutí Pro život ČR.

Antidiskriminační zákon – další útok proti tradičním svobodám

Ve sněmovně čeká na hlasování zákon, který z nás všech udělá zločince

Představte si, že se na místo skautského vedoucího hlásí aktivní homosexuál. Rodiče jsou proti, aby jejich dospívající syny vedl právě on. Pokud by však prosadili, aby nebyl přijat, dopouštějí se trestného činu a skončí před soudem. Zdá se Vám to absurdní? Jenže přesně to se stane, pokud Poslanecká sněmovna 18. dubna přehlasuje senátní veto a přijme tzv. antidiskriminační zákon. Doufejme, že jej poslanci odmítnou. Se vši odpovědností je nutné říci: antidiskriminační zákon představuje největší útok proti osobní svobodě od pádu komunismu v listopadu 1989 a největší útok proti tradičním hodnotám od schválení registrovaného partnerství.

Zákon postavený na hlavu

Proč je antidiskriminační zákon tak nebezpečný? Pod hezky znějící záminkou boje proti diskriminaci vytvořili naši legislativci další šílený zákon. Bude-li schválen, ztratíme pod záminkou ochran práv menšin některá základní práva. Majitelka domu přijde o právo pronajmout byt pouze ženě, a nikoli muži. Nebude moci trvat na tom, že společný pokoj pronajme pouze manželům. Soukromé školy nebudou moci přijímat za žáky jen děvčata. Romské firmy nebudou moci zaměstnávat jen Romy. Skautské oddíly budou muset přijímat za instruktory homosexuály. Gay-kluby nebudou smět přijímat za barmany pouze homosexuály. Soukromé židovské gym-

názium přijde o právo přijímat za žáky pouze děti židovských rodičů. Baptistické církevní školy zase nebudou moci výběr učitelů omezovat jen věřící baptisty, atd. Pánské kluby budou z podstaty věci zakázány – diskriminují přece ženy...

Antidiskriminační zákon zakazuje taky diskriminaci na základě „přítomnosti mikroorganismů a organismů v těle, jež způsobují chronickou nemoc.“ Co to znamená? Co asi... Skautský oddíl nebude smět odmítnout za instruktora nejen aktivního homosexuála, ale ani HIV pozitivního.

Diskriminace není vždy nespravedlivá

Diskriminace jako taková je samozřejmě v řadě případů nespravedlivá.

KOMENTÁŘE

Ústava všem garantuje stejná práva. Stát např. nesmí diskriminovat mezi občany na základě jejich barvy pleti. Existuje ale i diskriminace oprávněná. Stát diskriminuje (rozlišuje) mezi občany, kteří ještě nedosáhli věku 18 let, a těmi, kteří jej už dosáhli. Občané do 18 let se těší speciální státní ochraně, ale na druhou stranu nemají právo podílet se na správě věcí veřejných.

Co se týče mužů a žen, jsou si rovni v právech a důstojnosti, ale nejsou identičtí. Proto je přípustné, aby stát mezi muži a ženami v určitých ohledech diskriminoval (rozlišoval). Např. muži byli povolováni k základní vojenské (či náhradní civilní) službě, zatímco ženy nikoli. I když tato služba byla zrušena, v případě ohrožení má stát ústavní pravomoc povolovat občany do zbraně — a povolal by muže, nikoli ženy. Tato diskriminace je správná, neboť není dobré posílat ženy do první linie bajonetového útoku. Zvláště pokud jsou těhotné.

A co diskriminace v soukromoprávních vztazích? Diskriminuje-li stát mezi muži a ženami, zajisté totéž právo mají mít i občané. Co je zločinné na tom, když si žena založí firmu, v níž bude zaměstnávat jen ženy a tím ji učiní zvláštní, za-

jímavou? Má jí být tento neškodný marketingový záměr — a s ním i svoboda smlouvy — zakázán? A co soukromé chlapecké internátní školy — tedy školy, jež při přijímání žáků diskriminují mezi chlapci a děvčaty, neboť přijímají pouze chlapce — mají snad být taky rozmetány?

Pošlapání svobody

Státní rasová diskriminace je nepřipustná, ale co diskriminace v soukromém styku? Ten její typ, jenž je výrazně urážlivý k příslušníkům jiných ras — např. cedule na dveřích hospody „cizáky neobsluhujeme“, či nápis v hotelu „černochoy neubytujeme“ — je přípustné zakázat. Tento zákaz sice omezuje svobodu smlouvy, ale je ospravedlněn důvody společenské soudržnosti a stability. Avšak ty projevy soukromé rasové diskriminace, jež nejsou provázeny nenávisť vůči jiným etnikům, k lidské svobodě nezbytně patří. Mějme např. rómské hudební těleso. Co je špatné na tom, když si jeho vedoucí dá inzerát, že hledá hudebníky a zpěvačky — ale pouze Rómy? Má být tento projev svobody slova a tisku zakázán? Nesmí mít vedoucí rómského souboru svobodu rasově diskrimino-

vat při přijímání do zaměstnání?

Tento příklad ukazuje, že podstatou soukromé sféry je právo rozhodovat o tom, s kým se sdružím a s kým ne, s kým se stýkám a s kým ne, s kým uzavřu smlouvu a s kým nikoli. Každé toto rozhodnutí obsahuje diskriminaci. Zakaz diskriminace v soukromém sektoru je pošlapáním svobody. Je totalitní svou logikou.

Záhná budoucnost

Co s autorem či vydavatelem inzerátu: „Hledám nevěstu: pouze ženu, bělošku, heterosexuální, katoličku, antikomunistku.“ Jen Bůh — vlastně ďábel sám — ví, jak by autor inzerátu po přijetí antidiskriminačního zákona dopadl. Dopustil by se totiž diskriminace na základě pohlaví, rasy, sexuální orientace, náboženského vyznání a politického přesvědčení.

Tož, hodně štěstí nám všem, bude-li zákon přijat. Pak stát může rovnou stavět spoustu nových věznic; snadno je zaplní. Ne zločinci, ale lidmi, kteří byli až doposud považováni za nevinné, bezúhonné a svobodomylovné.

MUDr. Roman Joch

Autor je ředitelem Občanského institutu.

Většinový systém napomůže ochraně života

Žádný poslanec se neschová za stranická stanoviska a odhodlaná menšina může prosadit své názory

Lidé se mě často ptají, kam jsme to s bývalou KDS (Křesťansko-demokratickou stranou) v ODS dotáhli. Ptají se, zda má vůbec smysl, aby se lidé křesťanské orientace angažovali i jinde než ve straně lidové. Odpovídám „ano“, smysl to má. Záslouhou bývalých křesťanských demokratů se ODS za poslední desetiletí posunula konzervativním směrem. A to mnohem více, než lidé obvykle připouštějí. To ale není v tuto chvíli podstatné. Existuje totiž mnoho dobrých důvodů, aby křesťané hlásali radostnou zvěst napříč politickým spektrem. Podívejme se na základní požadavky křesťanů v politice a praktické možnosti jejich prosazování.

V dnešních časech mravního relativismu jsou pro křesťany asi klíčové rozdílné pohledy na lidskou integritu a důstojnost. Pro nás je lidská bytost obrazem Božím a tedy hodnotou sama o sobě, o jejímž významu nelze hlasovat. I Benedikt XVI. ve svém nedávném vystoupení jmenoval otázky ochrany lidského

života od početí až do přirozené smrti a ochranu rodiny jako základní otázky angažování církve v dnešní společnosti. Bohužel však o těchto hodnotách dnešní společnost a zákonodárství obnáhly a opakovaně váhá — ať už se jedná o otázky potratů, eutanázie, výzkumu embryonálních kmenových buněk či o rozvody, registrované partnerství a další způsoby zpochybnění smyslu rodiny ve společnosti.

Jak na to?

Co s tím můžeme dělat? Pro úspěch všech aktivit ve prospěch lidského života je naprosto nezbytné, aby na jejich nositelích (či spíše na jejich hlasech) byly závislé vlády. Teprve tehdy, budou-li vlády závislé na podpoře zásadové menšiny, pak teprve má ona šanci opravdu uspět se svými představami. Vlády mají ovšem spoustu jiných priorit, přičemž tyto problémy jsou pro většinu naší společnosti sice významné, ale neurčují její volební

chování. U nás se dlouhodobě o postavení klíčové menšiny snažili lidovci. Bohužel, ne zcela úspěšně. Poslední půlrok, kdy sociální demokraté s komunisty protlačili zákon o registrovaném partnerství, ukazují, že tuto svou úlohu už nemusí být schopni plnit vůbec.

Jaké je z toho východisko? Jediným skutečným řešením je přechod na větší volební systém. A to ne systém nějakých co nejpříjemnějších kandidátů ve druhém kole, jaký je praktikován v našich senátních volbách, ale na skutečný systém „vítěz bere vše včetně odpovědnosti“, jaký známe ze Spojených států nebo z Velké Británie. Takový systém nutí ke společnému postoji různé křesťanské skupiny, tradiční konzervativce i ekonomické liberály. Nutí totiž ne k negativnímu vymezování proti všem ostatním, ale naopak k co největší míře shody mezi všemi tábory na pravici i na levici. Tím, že vede k systému dvou stran,

dokončení na str. 8

DOTAZY ČTENÁŘŮ

O nebi

Řada čtenářů vyjádřila přání seznámit se stanoviskem učitelského úřadu na různé aktuální otázky. Na zaslané dotazy týkající se víry a mravů odpovídají kněží Řádu bratří kazatelů (dominikánů) s úmyslem stanovisko Církve srozumitelně zprostředkovat. Dotazy lze zasílat na korespondenční adresu redakce uvedenou v tiráži.

Co vlastně znamená ono vykříšení z mrtvých? Jaké bude ono tělo, co budeme mít?

Marie Bařinová

Odpověď na otázku smyslu naší osobní existence je jednou z nejdůležitějších odpovědí, které nám dávají nebo berou chuť k životu a umožňují jeho kvalitní nebo způsobují jeho nekvalitní žití — podle odpovědi.

Omezenost poznání

Člověk sám nemůže přijít na to, co ho čeká po smrti a jaké to po smrti bude — pro nedostatek zkušenosti s tímto stavem, protože pozemský život je po fyzické smrti nevratný.

Bůh chce, abychom znali správnou odpověď na tuto otázku. Proto nám zjevuje, jaké má s námi, s každým z nás úmysly. Co pro nás chystá. K čemu nás zve. A dělá to slovem a skutkem.

Je zřejmé, že nevíme, co by nás čekalo, kdyby nás Bůh nechal pouze v lidské přirozenosti a nepozval nás k účasti na svém životě. S tím nemáme vůbec žádnou zkušenost a filosofie by se mohla pokusit domyslet přirozený cíl člověka. Bůh ale dal člověku už při stvoření cíl nadpřirozený — tím, že ho vybavil něčím, co je nad jeho přirozenost, co člověk nemusel mít, ale se svým životem to dostal — a to je nadpřirozená milost. Ale když už ji dostal, neměl ji ztratit, a ztráta této milosti není pro člověka návratem k přirozenosti, ale privací — nedostatkem toho, co má mít.

Z dějin lidstva víme, že člověk o tento nadpřirozený dar skutečně přišel, že bez něj není možné dosáhnout nadpřirozeného cíle, a že Bůh poslal svého Syna právě kvůli napravení této ztráty a možnosti dosáhnout cíle. Je ale třeba spolupráce s Bohem. Od toho pak je Boží zákon vepsaný do srdce člověka, nový zákon evangelia a Církve zastávající Kristův úřad.

V tuto chvíli je tedy otázkou, jak tento nadpřirozený cíl vypadá a jak se změná naše existence po smrti.

Nebeská důstojnost

Boží slovo nám o tomto nadpřirozeném cíli, který nazýváme nebem, věčným životem, nebeským královstvím, slávou,

Foto: Koninklijke Bibliotheek

věčnou blažeností... mluví slovy: „Nyní vidíme jen jako v zrcadle, nejasně, ale potom uvidíme tvář v tvář. Nyní poznávám věci jenom nedokonale, potom poznám dokonale, podobně, jak (Bůh) poznává mne“ (1 Kor 13,12). „... A proto ho budeme vidět tak, jak je“ (1 Jan 3,2). „On jim setře každou slzu z očí: nebude už smrt ani zármutek, nářek ani bolest už nebude, protože co dříve bylo, pomínulo“ (Zj 3,2). „Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují“ (1 Kor 2,9). „Jsem přesvědčen, že utrpení tohoto času se nedají srovnat s budoucí slávou, která se zjeví na nás“ (Řím 8,18).

Oslavené tělo

A Kristus sám nám na svém těle ukazuje, jak budeme vypadat, dojdeme-li cíle: Ukazuje nám své tělo jasné a zářivé, když rozmlouvá s Mojžíšem a Eliášem před třemi svými učedníky na hoře proměnění; ukazuje nám své tělo vzkříšené a nesmrtelné, nepodrobené jakémukoliv dalšímu utrpení; ukazuje nám své tělo nevázané na čas a prostor, když je s učedníky v Emauzích a hned se ukazuje v jeruzalémském večeradle a když prochází zavřenými dveřmi. Takové tělo nazýváme „oslavené“, nebeské, takové máme mít v nebi. Bude to naše vlastní tělo, ale vybavené dary slávy: jasem, pohyblivostí, jemností a nesmrtelností (claritas, agilitas, subtilitas, impassibilitas). Vidíme Krista po jeho zmrtvýchvstání, že se také zná ke svým učedníkům a zvlášť jim se věnuje, dokonce s nimi jí, přestože to jeho tělo nepotřebuje. Což nám ukazuje, že naše vztahy k druhým lidem smrtí, natož vstupem do nebe nekončí.

Nebe je tedy „místo“, kde se požívá věčná blaženost. Není to místo totožné s pozemským rájem, kde člověk byl šťastný a mohl nezemřít, ale bez smrti být vzat k Bohu do nebe. Je to místo určené pro dobré anděly a lidi, kteří zemřeli v milosti posvěcující, a kteří už zadostučinili za své hříchy.

Nebe

V nebi budeme především věčně šťastní. Šťastní z oprostění od čehokoliv zlého jak na duši, tak na těle, šťastní z Boží slávy v duši a z oslaveného těla, a konečně šťastní z poznání Boha tak jak je a z dokonalé lásky k němu.

Takový cíl už stojí za námahu! Proto nám Bůh zjevuje, že nic bolestného, co musíme vytrpět během pozemského putování, ať už tomu rozumíme nebo ne, je nesrovnatelné s odměnou, kterou nám nabízí, když mu zůstaneme věrní a budeme z lásky k němu konat to, co po nás žádá a co je tedy dobré, protože On, náš Bůh a náš Cíl je dobrý.

Nemusíme se bát, že bychom se do nebe nevešli, má připraveno mnoho příbytků a jeho nebe není ohraničené časem a prostorem. Nemusíme se bát, že budeme smutní, když On je šťastný, přestože vidí daleko víc skutečného zla než my.

A sv. Cyprián v jednom ze svých dopisů hezky říká: „To bude tvá sláva a tvé štěstí: být připuštěn k patření na Boha, mít čest podílet se na radostech spásy a věčného světla spolu s Kristem, tvým Pánem a Bohem ... těšit se v nebeském království spolu se spravedlivými a Božími přáteli z radosti dosažené nesmrtelnosti“.

P. Cyprián Suchánek OP

NA ZÁVĚR

pokračování ze str. 6

nutí strany být sice výrazně otevřenější než v kontinentálních systémech, ale zároveň více respektovat „silně prezentované“ názory. Reálný vliv pak záleží na tom, jak moc jednotlivým představitelům na jejich vlastním názoru záleží, čímž mají konzervativci fakticky lepší možnost své okolí ovlivňovat. To se ukázalo i v dnešním systému, když se nám podařilo stále zmenšovat počet příznivců registrovaného partnerství v ODS. Většinový systém činí i jednotlivé kandidáty bezprostředně závislé na hlasech těchto malých, ale názorově silných minorit. Protože většina voličstva se rozhoduje podle různých kritérií, stávají se malé menšiny rozhodnuté volit na základě jednoho kritéria (v našem případě ochrany života) rozhodujícím jazyčkem na vahách a tedy zcela zásadní pro výsledek voleb. Například volební vítězství George W. Buse byla jednoznačně postavené na zásadní — a také opěťované — podpoře americké křesťanské pravice.

Přímá odpovědnost poslance

V poměrném systému je celkem jedno, vypoví-li desetitisícová menšina loajalitu své křesťanské straně a nepřijde-li volit. Lidovci dostanou místo 22 křesel jen 18, ale pravděpodobnost zásadní změny postojů většiny kvůli tomu bude takřka nulová. To ovšem neplatí v systému většinové volby. Vypoví-li loajalitu ve 20-ti obvodech po 500 voličích (a to obvykle tvoří rozdíl mezi kandidáty), může být výsledek zcela opačný. Toho si jsou samozřejmě dobře vědomi jak jednotliví kandidáti, tak straníční strategové. Tak je možné každého poslance individuálně v jeho volebním obvodu tlačit ke konkrétnímu stanovisku a vyvozovat z něj pak příslušné volební závěry. Žádný poslanec se neschová za stranická stanoviska nebo do šedi stranické kandidátky. Naopak, musí se sám za sebe vždy znovu ucházet o zvolení, což nepochybně zvyšuje jeho vlastní odpovědnost při hlasování.

Marek Benda

Autor je poslancem za ODS.

Všichni jsme lidi

Dát kultivovaným způsobem najevo, že rasové předsudky nepatří do slušné společnosti, je cílem 3. ročníku veřejného shromáždění proti antisemitismu „Všichni jsme lidi“ 23. dubna od 15 hodin v pražské Valdštejnské zahradě. Shromáždění se zúčastní izraelský velvyslanec Arie Arazi, hudební skupina Hradišťan s J. Pavlicou, moderátor a herec J. Potměšil, ředitel pražského Židovského muzea dr. L. Pavlát, či předseda ICEJ dr. Mojmir Kallus.

Součástí „Všichni jsme lidi“ je i seminář „Antisemitismus v blízkovýchodních médiích“, který se koná 24. dubna od 14 h v Senátu. Na tuto akci s přednáškou Y. Carmona, ředitele výzkumného ústavu pro média na Blízkém východě, je třeba se zaregistrovat e-mailem na icej@ecn.cz.

<http://www.vsicnijsmelidi.cz>

Liturgická čtení

16. 4. Neděle	Sk 10,34a.37–43, Žl 118, Kol 3,1–4, Jan 20,1–9 <i>Slavnost Zmrtvýchvstání Páně</i>		
17. 4. Pondělí	Sk 2,14.22b–33, Žl 16, Mt 28,8–15 <i>pondělí velikonočního oktávu</i>	20. 4. Čtvrtek	Sk 3,11–26, Žl 8, Lk 24,35–48 <i>čtvrtek velikonočního oktávu</i>
18. 4. Úterý	Sk 2,36–41, Žl 33, Jan 20,11–18 <i>úterý velikonočního oktávu</i>	21. 4. Pátek	Sk 4,1–12, Žl 118, Jan 21,1–14 <i>pátek velikonočního oktávu</i>
19. 4. Středa	Sk 3,1–10, Žl 105, Lk 24,13–35 <i>středa velikonočního oktávu</i>	22. 4. Sobota	Sk 4,13–21, Žl 118, Mk 16,9–15 <i>sobota velikonočního oktávu</i>

23. 4. Neděle	Sk 4,32–35, Žl 118, 1 Jan 5,1–6, Jan 20,19–31 <i>2. neděle velikonoční</i>		
24. 4. Pondělí	Sk 4,23–31, Žl 2, Jan 3,1–8 <i>sv. Jiří</i>	27. 4. Čtvrtek	Sk 5,27–33, Žl 34, Jan 3,31–36 <i>sv. Simeon Jeruzalémský</i>
25. 4. Úterý	1 Petr 5,5b–14, Žl 89, Mk 16,15–20 <i>sv. Marek</i>	28. 4. Pátek	Sk 5,34–42, Žl 27, Jan 6,1–15 <i>sv. Ludvík Grignon de Montfort</i>
26. 4. Středa	Sk 5,17–26, Žl 34, Jan 3,16–21 <i>sv. Richarius</i>	29. 4. Sobota	1 Jan 1,5–2,2, Žl 103, Mt 11,25–30 <i>sv. Kateřina Sienská</i>

RC MONITOR — zpravodajský čtrnáctideník vydávaný o. s. Res Claritatis jako projekt pod záštitou České dominikánské provincie. Noviny jsou zaměřeny na osvětu široké veřejnosti v oblasti života a postojů římskokatolické Církve jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Publikované zprávy jsou zveřejňovány na zpravodajském serveru <http://res.claritatis.cz>. ISSN: 1214-8458. MK ČR E 15474.

Korespondenční adresa redakce: Res Claritatis, Husova 8, 110 00 Praha 1, e-mail: redakce@claritatis.cz, číslo účtu: 1683820001/2400.

Redakční rada: Vít Cigánek, RNDr. Václav Frei, Mgr. Michaela Freiová, JUDr. Ing. Jiří Karas, P. Mgr. Pavel Mayer OP, Zdeňka Rybová, Mgr. Radim Ucháč, Kateřina Ucháčová. **Teologický poradce:** P. Mgr. Pavel Mayer OP.

Objednávky: Noviny jsou distribuovány zdarma a lze je v požadovaném počtu kusů objednat na korespondenční adrese redakce. Jejich vydávání je možné jedině díky zasláním darům, které pokrývají náklady na tisk a distribuci. Náklady na jedno číslo činí přibližně 10 Kč, což ročně znamená 240 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplať. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.